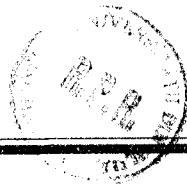

RENAȘTEREA

Organul Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinowski Nr. 18.

„Și iată glas din ceruri,
zicând: Acesta este fiul
meu cel iubit, întru care
bine am voit“.

Matei 3, 17.

M. S. REGELE A ABDICAT

Actul de abdicare

Noi, Mihai I, Rege al României,
la toți de față și viitori: Sănătate!

În viața Statului Român s'au produs în ultimii ani, adânci prefaceri politice, economice și sociale, care au creat noi raporturi între principalii factori ai vieții de stat. Aceste raporturi nu mai corespund Constituției actuale a țării ele cerând o grabnică și fundamentală schimbare.

În fața acestei situații, în deplină înțelegere cu factorii de răspundere ai țării, conștient și de răspunderea ce-mi revine consider că instituția monarhiei nu mai corespunde actualilor condiții ale vieții noastre de stat și că monarhia constituie o piedică serioasă în calea dezvoltării României.

În consecință pe deplin conștient de importanța actului ce-l fac în interesul poporului Român, ahduc pentru mine și urmașii mei dela tron, renunțând pentru mine și pentru ei la toate prerogativele ce le-am exercitat, ca Rege al României.

Las poporul român libertatea de a-și alege noua formă de Stat.

Dat, în București la 30 Dec. 1947.

MIHAI I.

Proclamația guvernului

Muncitori, țărani, intelectuali,
soldați, subofițeri, ofițeri, cetățeni și cetățene ai României.

Regele Mihai I, a abdicat astăzi dela tron. În actul de abdicare, semnat astăzi la 30 Decembrie 1947, constată că în viața Statului Român s'au produs în ultimii ani adânci prefaceri politice, economice și sociale, care au creat noi raporturi între principalii factori ai vieții de Stat.

În fața acestei situații, în deplină înțelegere cu factorii de răspundere ai țării, Regele consideră, că instituția monarhică nu mai corespunde actualilor condiții ale vieții de stat și că ea reprezintă o piedică în calea dezvoltării României.

Astfel poporul român a dobândit libertatea de-ași clădi o formă nouă de stat: Republica populară.

Eliberat în 1944 de sub jugul cotropitorilor hitleriști și a slugilor lor din țară, poporul Român și-a luat soarta în propriile sale mâini.

În frunte cu forța organizată, conștientă și neșovăitoare a clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, poporul Român a înlăturat jugul moșterilor și a înlăturat pe trădătorii intereselor sale, alungând dela

cărma țării pe acei care apărau interesele jefuitorilor lui.

Astfel poporul Român a reușit să instaureze regimul democratic, pe care continuă să-l întărească.

Monarhia constituie o piedică în calea dezvoltării țării noastre spre democrația populară, care să asigure tuturor celor ce muncesc bunăstarea materială și culturală și să asigure independența și suveranitatea Statului Român.

Prin înlăturarea monarhiei se deschid democrației noastre populare căi noi de mărețe înlăturări.

Muncitori, țărani și intelectuali,
soldați, subofițeri și ofițeri,
cetățeni și cetățene!

Să înălțăm noua formă de viață a statului nostru, Republica Populară Română, patria tuturor celor ce muncesc cu brațele și cu mintea, dela orașe și dela sate.

Dat în București, azi 30 Dec. 1947.

Urmează semnătura tuturor miniștrilor.

Adunarea deputaților a luat act de abdicarea fostului Rege, conducerea Republicei a fost preluată de către Prezidiul Republicii Populare Române. Armata și funcționarii publici au depus jurământul.

Publicăm mai jos o parte din textul Proiectului de lege, depus în ședința Camerei și votat în unanimitate.

Art. 1. Adunarea Deputaților ia act de abdicarea Regelui Mihai I, pentru el și urmașii săi.

Art. 2. Constituția din anul 1866 cu modificările din 29 Martie 1923 și cele din 1 Septembrie 1944 și următoarele se abrogă.

Art. 3. România este Republică Populară. Denumirea Statului român este: Republica Populară Română, prescurtat: R. P. R.

Art. 5. Adunarea Constituțională va hotărî asupra noii constituții a Republicii Populare Române.

Art. 6. Până la intrarea în vigoare a noii constituții, puterea executivă va fi exercitată de un Prezidiu compus din 5 membri aleși cu majoritate de Adunarea Deputaților.

Art. 8. În termen de 3 zile dela apariția prezentei legi, armata și funcționarii publici vor depune jurământul de credință.

Art. unic. În conformitate cu Art. 6 al legii, se numesc membri ai Prezidiului Republicii Populare Române: Profesor C. I. Parhon, Mihail Sadoveanu, Ștefan Voitec, Gheorghe Stere, și Ion Niculi.

de oameni.

Domnul cu trupul vine la Iordan, ca să ia botezul după cuviință; iar Ioan văzându-l că se apropie, cutremurându-se și de grijă fiind cuprins, strigă: „Nu cutez să mă ating de creștetul tău“. Mântuitorul însă i-a zis: „Nu te teme a mă boteza, pentru că am venit ca să măntuiesc pe Adam cel întâiu zidit“.

În acest chip stăruind Domnul, sluga s'a supus și în Iordan pe Stăpânul Hristos a botezat.

În momentul săvârșirii acestui mare act, prin venirea Duhului, care în chip de porumbel s'a pogorît, Fiul lui Dumnezeu mărturisindu-se, oștile îngerești văzându-l s'au spăimântat și glas din cer dela Tatăl s'a auzit, zicând: „Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit“.

A Treimii arătare deci la Iordan s'a făcut: Tatăl a mărturisit dumnezeirea Fiului său, cel unul născut dintr'ânsul, plin de dar și de adevăr.

Fiul trimis în lume pentru a noastră măntuire, deși Stăpân, din a sa bună voe primește a se boteza din mâna robului său, ca să se împlinească toată dreptatea și Duhul Sfânt în chip de porumb se pogoară, ca noi toți să cunoaștem minunea și printr'ânsul să putem lua duhul înțelepciunii, duhul înțelegerii, duhul temerii de Dumnezeu — al lui Hristos celui ce s'a arătat.

Stăpânul și Dumnezeu nostru, vrând să măntuiască pe omul cel rățacit, nu a socotit nevrednicie ca să se îmbrace în chip de rob și ca să primească cele ale noastre pentru noi.

DIN PASTORALELE ARHIERELOR

NICOLAE,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș

„Așa a iubit Dumnezeu lumea, cât și pe unul născut Fiul său l-a dat, ca tot cel ce crede întru dânsul să nu piară, ci să aibă viață veșnică“. Din iubire s'a coborît Fiul lui Dumnezeu acum aproape două mii de ani pe pământ, făcându-se om ca noi; din iubire se apropie azi de fiecare din noi. Dintr'o iubire pe care o simțim și care ne încălzește inimile, făcându-ne ca și noi la rândul nostru să-L iubim pe El și pe semenii noștri. Iubirea lui fără de

Capul și-a plecat Mergătorului înainte și capetele balaurilor a sfărâmat. La râu a venit și ne-a luminat prin apă și prin duh. Cu trupul botezându-se Domnul cel fără de păcat, păcatele noastre a iertat.

Apele văzându-l s'au temut, munții au săltat și norii au dat glas, mirându-se de cel ce a venit lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Lumea de întunerice se măntuește și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu să luminează, întunerecul lumii pierzându-se cu arătarea Dumnezeului nostru.

Iată pentru ce Mergătorul înainte s'a cutremurat, când cel fără de păcat la dânsul a venit, botez cerând și iată pentru ce a strigat, grăind: „Cum va lumina sfeșnicul pe lumină? Cum își va pune mâna robul pe Stăpân? Sfințește-mă pe mine și apele Mântuitorule, cela ce ai ridicat păcatul lumii“.

Este îndreptățită deci îndemnarea Bisericii, care ne povățuiește în această zi mare a Arătării Domnului, ca să căutăm mărirea facerii de bine a lui Dumnezeu cea pentru noi.

Urmând acestui sfânt îndemn, se cuvine ca pregătiți sufletește să ne înfățișăm Mântuitorului nostru cel ce se îmbracă cu haină de lumină.

Prin botezul Domnului făptura se luminează și toate se veselesc, cele cerești împreună și cele pământiești. Darul lui Dumnezeu cel măntuitor tuturor oamenilor s'a arătat și toată fărădelegea s'a pierdut.

Pr. V. PĂSLARU

Arătarea Domnului

Treimea cea dumnezeiască, astăzi nedespărțită nouă s'a arătat. Astăzi Fiul și-a plecat prea curat creștetul

său Mergătorului înainte și botezându-se în Iordan, a măntuit omnia din robia patimei, ca un iubitor

sau undele, sau lumina. Dar adevărata temelie a vieții, focul care o încălzește, lumina care o luminează, pâinea care o hrănește, apa care o adapă, *este iubirea lui Dumnezeu*. Din iubire a zidit Dumnezeu lumea și tot din iubire o susține și o păstrează. Această iubire stăpânește veacurile și conduce soarta popoarelor și fără de ea n'ar răsări soarele și luna, nu s'ar mișca valurile mărilor, n'ar cădea nici un fulg de zăpadă, nu ar înverzi nici un firicel de iarbă, nu ar cânta nici o păsărică.

Drept aceea, iubii mei fii sufletești, se cuvine ca astăzi cu deosebire să vă deschideți inimile ca să primiți iubirea Domnului nostru Iisus Hristos și să vi le umpleți de ea.

Numai prin iubirea lui Hristos viața lumii se face mai frumoasă, prin ea greutățile în cari se sbate și Țara noastră de pe urma războiului se vor împușina. Toate programele de refacere a Țării apelează la puterea de jertfire și la dragostea tuturor.

VASILE,

din îndurarea lui Dumnezeu, dreptcredinciosul Arhiepiscop al de Dumnezeu păzitei Arhiepiscopii române de Timișoara, Morisena și Lipova și Mitropolit al Românilor ortodocși din Banat.

Arhanghelul binevestitor al nașterii Domnului a spus despre lucrarea mântuitoare a Pruncului Iisus, ce urma să se nască în Vifleem, că aceasta, ca „împărăție”, nu va avea sfârșit.

Câtă mângâiere și îmbărbătare nu este sortită să ne aducă nouă, celor de azi, această cerească solie. Aceasta cu atât mai mult cu cât solia arhanghelului a fost în repetate rânduri întărită prin înseși cuvintele Mântuitorului. Așa, trimițând pe apostoli la propovăduire, El le făgăduiește: „Iată eu cu voi sunt, în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor”.

E bine să ne însemnăm și să știm că Hristos Domnul nostru, Cel născut în peșteră și în iesle, primește împărăția Sa vecinică nu în puterea unui drept de moștenire pământească. Ci El primește împărăția Sa dela Dumnezeu Tatăl Său -- și al nostru -- Cel din ceruri, primind, în același timp, putere, stăpânire și strălucire într-o măsură cum nici o altă ființă omenească nu poate primi.

Împărăția lui Hristos, Biserica noastră este de obârșie cerească și, după fire, duhovnicească. Ea începe pe pământ și se desăvârșește în ceruri, dăinuind în veci. Ca atare: „Biserica nu va cădea niciodată, ea nu poate fi desființată, ci în mijlocul tuturor încercărilor, ea va sta neclintită până la sfârșitul veacurilor”.

Cei mai mulți oameni învățați de azi nici nu-și dau seama de înrăurirea nemăsurată și nespuse de binefăcătoare ce a avut-o Biserica creștină veche asupra societății omenești. Numai obișnuința, care ne face nepăsători, aduce cu sine că trecem pe lângă această minunată înfăptuire de interes obștesc a Bisericii creștine vechi fără să o băgăm în seamă și să o prețuim cum se cuvine.

Chiar dacă altă mulțumire nici n'ar găsi sufletul omenesc din zilele noastre în învățătura Bisericii noastre, el are aci măcar prilejul de a-și potoli setea după adevăr. Mântuitorul spune însuși despre Sine: „Eu spre aceasta m'am născut și spre aceasta am venit în lume ca să mărturisesc adevărul”. Sfântul Apostol Pavel, lămurește cuvântul Domnului când învață: „Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie”. Iar după sfântul Lactanțiu: „nu este pentru suflet o hrană mai scumpă, decât cunoașterea adevărului”. Căci „rătăcirile este de multe feluri și amăgitoare, dar adevărul este numai unul”.

Sub stăpânirea lui Iisus nimic nu ni-ar mai putea strica. După cuvintele sfântului Iustin Martirul: „Dacă luptăm cu ispitele în numele lui Iisus, luptă el însuși pentru noi, cu noi și în noi, așa că vrăjmașul trebuie să fugă, cutremurându-se de numele lui Iisus”.

Așa ne legăm cu sufletul tot mai mult de minunea tainică petrecută la nașterea lui Iisus în Vifleem. Și după sfântul Ieronim: „Fericit omul care poartă în sufletul său Vifleemul, căci într'ânsul Hristos se naște în fiecare zi”.

Grijind prin toate mijloacele de mântuirea noastră, să nu uităm nici de mântuirea aproapelui. Cu rugăciunea noastră pentru acest scop să îngemănăm pilda bună, ce trebuie să dăm aproapelui prin viața noastră cu adevărat creștinească, ferindu-ne de scandela distrugătoare de suflet. „Dacă este o mare nelegiuire să distrugi o biserică, și mai mare nelegiuire este să distrugi biserica duhovnicească a lui Dumnezeu, care este sufletul omului; nu pentru ziduri de piatră a murit Hristos, ci pentru oameni”.

ANDREI,

din mila lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al Aradului, Ienopolei și Hălmagiului.

Împărății când vreau să și facă cunoscută voința supușilor, pot să le trimită acestora poruncile prin slugi, cari să-i înfricoșeze, sau prin alți trimiși cari să le vestească puterea. Dumnezeu, cel iubitor de oameni, a ales o altă cale pentru a-și face cunoscută voința Sa. El a trimis pe pământ ceea ce avea mai scump: pe Fiul Său în chip de om. Aceasta este dovada cea mai mare de iubire, pe care un împărat poate s'o arate supușilor săi. În chipul Fiului, oamenii au putut cunoaște pe Tatăl (Ioan 12, 45), din gura Fiului au auzit cuvintele Tatălui (Ioan 7, 16), din felul de viață al Fiului au cunoscut cum trebuie să fie viața omenească cea adevărată. Iisus Hristos ne-a dat ochi cerești, cu care să privim lumea cea creată de Dumnezeu și să vedem uriciunea păcatului, ne-a dat mintea Sa (I Cor. 2, 16), adică felul Său de a gândi, spre a cunoaște rostul vieții, și prin curățirea de păcate ne-a făcut părtași firii dumnezeiești (II. Petru 1, 4). În felul acesta, deși trăim pe pământ, ne facem cetățeni ai cerului (Efes. 2, 19) și moștenitori ai vieții veșnice.

Iisus Hristos ne-a învățat prin minunatele pilde despre Samarineanul milostiv și cea despre Bogatul nemilos și săracul Lazar, care trebuie să fie purtarea noastră față de aproapele. În ele ni se spune că aproapele (fratele) nostru este tot omul, fără deosebire, și că darurile date de Dumnezeu în Natură se cuvin împărțite frățește între toți oamenii.

Iisus Hristos este Calea ce ne duce pre noi oamenii la înfrățirea întregalată, la împăcarea din inimă, la iertare și la pace. Prin El avem apropiere de Dumnezeu. El este Adevărul care, ca un soare ceresc, luminează calea vieții noastre, arătându-ne ce este drept și nedrept, bine și rău. Prin Iisus Hristos ne încopciem în comunitate de Viață cu Dumnezeu, nizuind la asemănare cu El, prin curățirea de păcat și sfințire.

Pentru aceste pricini Iisus Hristos este Mântuitorul lumii. De aceea mărturisim că „Nu este sub cer nici un alt nume, dat nouă oamenilor, întru care să ne mântuim” (Fapt. Ap. 4, 12).

VENIAMIN,

din îndurarea lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al Eparhiei Caransebeșului

Cu adevărat mare taină necuprinsă de mintea omenească s'a arătat nouă, ca prin nașterea mai presus de fire să coboare în lume însuși Fiul lui Dumnezeu, ca să mântuiască omenirea căzută în păcat și să ridice pe umerii Săi păcatele ei, slobozindu-o de osânda morții, căci „a venit Fiul omului să caute și să mântuiască pe cel pierdut” (Luca 19, 10).

În fața acestei mari taine, marele apostol al neamurilor a scris ucenicului său iubit Timotei nemuritoarele cuvinte:

„Cu adevărat mare este taina creștinătății: Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume și s'a înălțat întru slavă” (I Tim. 3, 16).

Bucurați-Vă, deci iubii mei, de acest mare dar al lui Dumnezeu. Lăudați pe Domnul în cântări de bucurie și cântați împreună cu îngerii „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună'nvoire”!

„Astăzi Domnul s'a deșertat pe sine chip de rob luând și făcându-se asemenea oamenilor și li-a dăruit lor nume, care este mai presus de orice nume, ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece”; (Filip 2, 7-10).

Astăzi s'a pogorît Cerul pe pământ ca să ridice pământul la Cer; Astăzi cele de sus cu cele de jos se bucură;

Astăzi s'a făcut începutul mântuirii prin Născătoarea de Dumnezeu; Astăzi s'au deschis porțile raiului pentru cel ce caută spre Domnul; Astăzi s'au născut Mesia cel luminos, ca toți „viață să aibă”, ca „printr'ânsul toate să le împace cu sine... făcând pace prin sângele crucii sale”. (Col. 1, 20).

În aceste vremuri, când atâția frați de-ai noștri sunt în lipsuri și necazuri, când atâtea văduve și atâți orfani, bătrâni, neputincioși și bolnavi așteaptă ajutorul nostru frățesc, ca și ei să se poată bucura de darurile Nașterii Domnului, Vă îndemn mai ales pe cei cărora V-a dăruit bunul Dumnezeu sănătate și mai mult belșug în toate ca în alți ani, cu cuvintele Sf. Ap. Pavel: „Celor bogăți în veacul de acum poruncește-le să nu se trufească, nici să-și pue nădejdea în avuția cea nestătătoare, ci în Dumnezeu cel viu, care ne dă nouă din belșug, spre desfătare și să

se îmbogățească întru fapte bune, să fie darnici și milostivi, agonizându-și temelie bună lorși pentru veacul viitor și să dobândească viață veșnică” (I Tim. 6, 17-18).

NICOLAE,

din mila lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al Eparhiei Oradiei.

Înțelepciunea netrecătoare a dumnezeieștii Scripturi ne învață limpede, „că altă temelie nu poate să puie afară de cea pusă, care este Iisus Hristos” (I Cor. 3, 11). El este piatra aleasă și scumpă din capul unghiului, pe care ziditorii lumii celei noi trebuie să o bage în seamă (I Petru 2, 6-7), dacă voiesc ca lucrarea lor să fie trainică. Dar pe această temelie ce trebuie să zidim mai departe? Ne spune lămurit tot cuvântul lui Dumnezeu, prin graiul apostolului Pavel, care zice: „De zidește cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemne, fân sau trestie, al fieștecărui lucru arătat va fi, că ziua îl va arăta, pentru că ce fac se va descoperi și al fieștecărui lucru în ce chip va fi focul îl va lămurii. Și al cărui lucru va rămânea piatră va lua, iar al cărui lucru va arde se va păgubi, iar el însuși se va mântui însă așa ca prin foc” (I Cor. 3, 12-15).

Lumea nouă dacă vrea să fie mai bună, decât a fost cea de ieri, va trebui să fie așezată pe deantregul pe temeliele adevărilor vecinice ale Evangheliei Domnului Hristos și să fie zidită în întregime cu materialul trainic și nepieritor al muncii, al dreptății, al vredniciei, al cinstei, al moralității, al adevărului, al libertății, al iubirii, al păcii și al bune înțelegeri dintre oameni. Căci numai așa va putea sta ea neclintită în fața tuturor protivnicilor și furtunilor istoriei, numai așa va putea ea scăpa nemistuită de încercările și flăcările focului.

Împreună cu apostolul neamurilor Vă sfătuesc să „răscumpărați vremea, căci zilele grele sunt” (Ef. 5, 16). Umpleți viața voastră cu lucruri folositoare! Cercetați regulat Sf. Biserica! Strângeți-Vă cât mai des în școală sub conducerea preotului și învățătorilor voștri, pentru a le asculta povețele ziditoare de suflet! Ocoliți locurile de pierzanie sufletească și trupească! Fiți cu cruțare în toate ale voastre! Purtați-Vă năcazurile cu răbdare, căci „întru răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre” (Luca 21, 19).

Moartea unui savant creștin

În ziua de 4 Oct. anul trecut a încetat din viață marele fizician german Max Plank. Deși rezultatele cercetărilor sale științifice au îndreptat fizica modernă pe un făgaș nou și i-au adus un renume mondial excepțional, totuși el a rămas învățatul de o simplitate pilduitoare. După Plank „științele naturale și religia aleargă paralel și în îndepărtatul înfnit se întâlnesc în același scop”. Până la adânc bătrânețe a propovăduit acel „în sus spre Dumnezeu” ca lozincă a oricărei munci spirituale.

Ținuta profund creștină a savantului Max Plank verifică încă odată adevărul celui ce a spus: „Puțină știință depărtează de Dumnezeu, multă știință apropie de Dumnezeu”.

LA PROPOVEDUIRE

Sfințirea bisericii din Finciu*)

La 28 Septembrie a. c. credincioșii parohiei Finciu, după ce ani de-arândul s'au nevoit pentru lucrul Domnului, au avut deosebită bucurie de a primi pe Prea Sfinția Sa Episcopul nostru Nicolae, care s'a dus să târnosească biserica cea nouă.

Prea Sfinția Sa însoțit de C. Păr. cons. I. Buiu și Ierodiaconii Marin și Vasiliu, a plecat dela reședință în zorii acestei zile.

În fața bisericii a fost ridicată o poartă frumos împodobită, iar credincioșii în număr mare, în frunte cu Păr. A. Nicoară și autoritățile comunale având alături pe Dl Prim-pretor Alexie Constantin, așteptau sosirea Prea Sfinției Sale.

La sosire, Păr. Nicoară a vorbit în numele credincioșilor, iar Dl Prim-pretor în numele administrației, urând P. Sf. Sale bun sosire.

Nu departe de biserică a fost înălțată o a doua poartă, iar P. C. Păr. Prot. Petre Pop având alături preoțimea din împrejurimi, a salutat pe Prea Sfinția Sa în numele tractului.

În fața bisericii aștepta C. Păr. Miulescu, parohul locului care a prezentat Prea Sf. Sale Sf. Evanghelie și crucea, după care a rostit o frumoasă cuvântare în care a arătat strădaniile și jertfele aduse de credincioșii pe care-i păstorește, dealungul mai multor ani, pentru ridicarea acestei biserici și a mulțumit Prea Sf. Sale pentru bunătatea și înțelegerea arătată, întrucât neținând seamă de osteneală, cu toate greutățile ce a avut de întâmpinat în drumul lung, s'a îndreptat spre parohia aceasta izolată, pentru a prilejui prin actul ce va săvârși, un deosebit de înălțător praznic, poporului care a jertfit mult pentru Casa Domnului.

La ora 9¹/₂ s'a început actul târnosirii, după rânduiala stabilită, iar după sfințirea și în interior întrucât erau credincioși în număr mare, veniți și din satele din jur, Prea Sf. Sa a săvârșit sf. liturghie în fața bisericii, înconjurat de un sobor de preoți format din C. Păr. Cons. I. Buiu, P. C. Păr. Prot. P. Popa, C. P. I. Roșca, C. P. A. Nicoară, C. P. V. Roșescu, C. P. P. Popescu, C. P. A. Roșca și C. P. Gh. Cojocar.

Răspunsurile au fost date de Corul din Buteni, condus de cântărețul din Huedin.

La sfârșitul sf. Liturghii, P. Sf. Sa a vorbit credincioșilor pornind dela cuvintele Apostolului Pavel în Ep. II către Corinteni, c. 9, v. 6: „Cel ce samână cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera, iar cel ce samână întru binecuvântare, întru binecuvântare va și secera.”

A tâlmăcit cu deosebită măiestrie înțelesul acestor cuvinte și a laudat jertfelnicia credincioșilor cari deși lipsiți de cele materiale având în frunte pe părintele Miulescu și cu sprijinul D-lui Munteanu, fiu al acestei parohii, au știut să samene „întru binecuvântare” și iată că întru binecuvântare și secera, azi.

De încheiere, pentru strădania credincioșilor P. Sf. Sa, în urma propunerii, a aprobat ca parohia din parohie de cl. III a să fie ridicată la cl. II-a. După terminarea cuvântării, Prea Sf. Sa a stropit cu apă sfințită pe toți credincioșii prezenți.

La ora 11¹/₂ în casa Păr. Miulescu a fost servită masa, fiind de față intelectualii din loc și jur. Printre cei prezenți am remarcat pe Dl Munteanu proprietarul unei fabrici de cherestea

*) Reportajul de față apare cu întârziere datorită împrejurărilor. El este inserat totuși pentru buna orientare a C. Preoți și enoriași cititorii ai gazetei noastre.

din Călățele, Dl Prim-pretor, Dl Șef de gară ș. a.

La masă a vorbit P. C. Păr. Prot. Petre Pop, Dl Prim-pretor, Preotul Roșca, Preatul Nicoară, iar la urmă Prea Sfinția Sa, mulțumind tuturor și în special gazdelor pentru buna primire.

După masă la ora 4 Prea Sf. Sa a plecat spre Huedin, de unde s'a îndreptat spre Ciucea.

La Ciucea în vizitație

Pe drumul apostoliei, în seara zilei de 28 Sept. Prea Sfinția Sa având alături însoțitorii cu care a plecat dela Reședință, s'a oprit la Ciucea, spre a vizita și această parohie de margine.

În fața vechei biserice, ridicată pe panta de munte, de unde grăește multe celor ce o cercetează, Prea Sf. Sa a fost întâmpinat de C. Păr. I. Bența înconjurat de credincioșii noștri de acolo. După ce Prea Sf. Sa a sărutat Sf. Evanghelie și Crucea, Păr. Bența a ținut o scurtă cuvântare, arătând strădaniile ce au fost depuse și sprijinul primit din partea binefăcătorilor pentru organizarea și consolidarea parohiei dealungul anilor până azi. De încheiere a urât bun sosire Prea Sfinției Sale.

Prea Sfinția Sa a mulțumit părintelui pentru cuvintele rostite, laudând strădaniile celor care au ajutat și ajută încă acest locaș Dumnezeesc.

S'a făcut apoi un serviciu religios la mormântul lui Oct. Goga, pentru odihna răposatului, după care Prea Sf. Sa înconjurat de C. Păr. I. Buiu și C. Păr. Bența, a servit vecernia în vechea biserică, adusă aici dela Gălpăia.

La sfârșit, P. Sf. Sa a rostit o scurtă dar simțită cuvântare, care îndestulând sufletește pe ascultători, a avut darul să le înmoaie inimile și să facă să se rostogolească lacrimi pe obrajii multora — boabe de mărgăritar duhovnicesc, — semn al unei vieți adânc trăită în interior.

Conferința preoților din tractul Unguraș

Nimeni nu poate tăgădui că, viețuim într-o epocă de prefaceri sociale.

În atare situație, mai ales preoțimea, — care este chemată să organizeze sufletește mulțimea, în vederea formării unui suflet tare, capabil de orice sacrificiu, — are ea însăși nevoie de „entuziasm misionar” necesar, din care apoi să izvorească îndrumările potrivite, în stare să povățuiască și să formeze pe fiecare credincios în parte.

„Entuziasm misionar” e strigătul vremurilor noi. Să-l aibă preoțimea, spun cu toții, dar să-l aibă cu înțelepciune și înțelegerea vremurilor noi.

Dela Huedin, Prea Sfinția Sa cu aceiași însoțitori s'a îndreptat spre parohia Tămașa. Drumul străbătut trece pe Valea Almașului. Zi de lucru, iar adunătorii de roade îmbelșugate, robotesc pe întinse lanuri.

În mijlocul parohiei Prea Sfinția Sa a fost așteptat de tineretul satului. Corul a intonat „Pre Stăpânul...”, după care Dl În.-dir. a adresat P. Sf. Sale cuvinte de bun sosire.

Prea Sfinția Sa după ce a răspuns celui ce l-a salutat, prețuind cu cuvinte frumoase dragostea tineretului pentru lucrurile cele bune, s'a îndreptat spre biserică.

În fața bisericii a fost așteptat de preoții tractului și de poporul credincios. Păr. A. Măgureanu, parohul locului, a tâlmăcit, cu alese cuvinte, bucuria ce-o simte atât C. Sa cât și poporul azi, când le este dat să

CARTE POSTALĂ

Se spune că marele fizician englez Newton își lua bereta din cap de câte ori rostea numele lui Dumnezeu. Noi ne facem cel mult o'cruce creștinească și ne înălțăm cugetul către cer. Când scriem însă numele tui Dumnezeu, e bine să-l scriem întreg, că-i vrednic de această osteneală și să nu ne lenevim prescurtându-l în D-zeu. Nu știu cum, dar de câteori văd numele lui Dumnezeu scris prescurtat, îmi aduc aminte de Caps, Incop, Cfr. etc. Dumnezeu e mai mult decât toate acestea la un loc. De aceea să-i scriem numele întreg, totdeauna; nimeni nu ne va învinovăți că facem risipă de osteneală sau de hârtie...

Cât despre numele Fiului Său, să-l scriem așa: Hristos. Nu Christos, nici Christ.

D. P.

primească pentru a doua oară, — după un scurt timp dela târnosirea bisericii — în mijlocul acestei parohii, pe Stăpânul și Arhiereul povățuitor al obștii creștinești.

Prea Sfinția Sa răspunzând Păr. Măgureanu, dă laudă lui Dumnezeu, că la învrednicit să vină pentru a doua oară aici, în mijlocul acestor credincioși, explică rostul venirii, care este cel al „împreunei sfătuirii cu preoțimea”, pentru aflarea mijloacelor celor mai potrivite, care, în vremurile noi pe care le trăim, să fie puse cu real folos în slujba ce fiecare dintre preoți o îndeplinește spre folosul și mai binele tuturor.

După încheiere Prea Sfinția Sa înconjurat de preoți și popor, a intrat în biserică, unde a săvârșit liturghia arhierească înconjurat de însoțitori și de preoții din tract, care au fost prezenți. Răspunsurile au fost date de corul tineretului.

Deși a fost zi de lucru, biserica a fost plină de credincioși. Liturghia arhierească a impresionat. La liturghie, C. Păr. P. Nicola a rostit o meditație înainte de cuminecarea preoților, cari au fost pregătiți prin mărturisire, cu care prilej C. P. Gh. Micu a rostit convenita meditație.

La sfârșitul Sf. Liturghii, Prea Sf. Sa a rostit în fața credincioșilor — impresionați de cele văzute — o cuvântare plină de învățături și îndemnuri. De învățături, în legătură cu rostul bisericii și al preoților în vremurile de acum; de îndemnuri, pentru o viețuire creștinească după legea și învățăturile dumnezeiești date nouă de Mântuitorul Hristos. A laudat pe cei statornici în lege și credință și a chemat apoi pe cei rătăciți, să vină din nou pe calea adevărului.

După încheierea acestei cuvântări plină de înălțătoare învățături, Prea Sf. Sa a împărțit tuturor credincioșilor anafora.

Masa s'a servit în casa Păr. Măgureanu, după care la ora 3 d. a. s'a deschis conferința intimă la școala primară.

În lipsa P. C. Păr. Prot. V. Mateiu, care era bolnav, C. Păr. P. Nicola a salutat în numele tractului pe Prea Sf. Sa, spunând că preoțimea acestui tract a dat ascultare chemării și s'a prezentat la aceasta conferință, lipsind doar 3, afară de P. C. Părinte Protopop.

Prea Sfinția Sa a mulțumit C. Părinte pentru cuvintele rostite și a expus rostul acestei conferințe, a dat unele lămuriri în legătură cu subiectele ce au fost date spre tratare, după care a deschis ședința.

Subiectele rânduite au fost lucrate și expuse de următorii preoți:

I. Pop-Zimboru: Hristos în centrul vieții preoțești; T. Bompa-Trăzne: Prilejuri de activitate duhovnicescă a preotului în parohie; Iacob Panga-Zalău: Piedeci în calea catihezației elevilor de școală și a tineretului adult; G. Câmpeanu-Bălan: Metode de luptă împotriva sectarilor.

După discuțiile la care a luat parte Prea Sfinția Sa, Preoții: Pop, Panga, Bompa, Nicola, Micu, Câmpeanu și Buiu. Prea Sfinția Sa a rezumat cele expuse și discutate și a făcut constatarea că lucrările au fost bine compuse. Iar în urma discuțiilor s'au lămurit și mai bine pe înțelesul tuturor multe din cele afirmate. Astfel, crede că această conferință a fost de un real folos nu numai celor ce au lucrat temele ci și celor ce au ascultat.

După ce s'au discutat și alte probleme de interes general și după ce s'a fixat locul unde se va ține conferința de Primăvară, anume parohia Stărciu, ședința s'a încheiat la ora 7 seara.

Prea Sfinția Sa, după momentele alese petrecute în mijlocul preoțimei acestui tract, întovărașit de însoțitorii săi, s'a întors la Reședință, iar Cucericii preoți au plecat spre parohiile lor, ducând cu ei amintirea unei zile în care și-au îmbogățit cunoștințele de care au atâta lipsă în trudnica slujbă ce sunt chemați s'o îndeplinească, în mijlocul poporului credincios.

Asistent.

Adunarea generală a „ASTREI”

Duminecă, 30 Noembrie 1947, Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român „Astra” și-a ținut Adunarea sa generală în sala festivă a prefecturii județului Sibiu, sub presidenția dlui Dr. Gh. Preda.

Din mulțimea participanților la această adunare am remarcat în deosebi prezența următorilor: I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, dl prim-ministru Dr. Petru Groza, I. P. S. adm. Dr. I. Suciul dela Blaj, P. S. Dr. N. Popoviciu al Oradiei, dl Prof. C. Dăicovici, subsecretar de Stat, etc.

În cuvântarea de deschidere, dl Dr. Gh. Preda a salutat prezența distinșilor oaspeți și a făcut o reprivire asupra activității „Astrei” în trecutul ei mai apropiat.

I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a remarcat că „Astra” a stat dintru început în slujba luminării poporului prin cultură și știință de carte. Biserica ortodoxă, cu slujitorii și conducătorii ei, a sprijinit strădaniile glorioasei Asociațiuni și va colabora și de aci înainte cu ea.

I. P. S. Sa a exprimat dezideratul, ca „Astra” să fie menținută ca teren de întâlnire a tuturor fiilor poporului nostru; să fie păstrată ca o vatră a focului dragostei de neam și țară și care se folosească toate mijloacele pentru ridicarea poporului.

I. P. Sf. adm. Dr. I. Suciul dela Blaj a remarcat împrejurările în care „Astra” a luat ființă și sensul în care s'a dezvoltat activitatea ei în trecut.

Dl prim-ministru Dr. Petru Groza a subliniat apoi în mod deosebit, că „Astra” este chemată să-și păstreze neîncetat tinerețea, mergând

la pas cu vremea și cu cele mai nobile aspirațiuni ale poporului.

In mijlocul unei calde însuflețiri. Adunarea a proclamat mai mulți membri de onoare, între cari pe dl prim-ministru *Dr. Petru Groza*, dl ministru *Ștefan Voitec*, *Lucrețiu Pă-*

trășcanu etc.

După trecerea lucrărilor cu caracter gospodăresc și administrativ s'a procedat la alegerea noului președinte în persoana *P. S. Episcop Dr. Nicolae Popoviciu* al Oradiei și a noului Comitet central.

Concertul religios dela Turda

In Duminica din 21 Decembrie 1947, corul Catedralei din Turda a cântat un concert religios, premers de o conferință ținută de Dl Profesor Iosifaș, despre datinele strămoșești.

Executarea acestora a reprezentat o deosebită valoare artistică, păstrată în inimile tuturor ascultătorilor.

Ca ascultător am cules din programul auzit mult înțeles sufletesc.

La orele 17, când biserica era plină de popor, de toate religiile, Părintele Protopop Aurel Gliga a rostit un cuvânt de deschidere.

Ouvertura: „O, ce veste minunată“, armonizată de maestrul D. G. Kiriac răsună ca o trâmbiță în gherească, vestind apropierea începerii unei drame pământești terminată cu cea mai mare tragedie. Totuși — ciudat — de pe fețele fiecărui radia o bucurie copilărească, desigur semnul, că nașterea acestui Om-Dumnezeu, conține sămburele unei mari victorii:

„Să se nască
Și să crească,
Să ne mântuiască.“

Corul în desfășurarea programului continuă cu „Sus boferi“ de G. Cucu; „In sculați voi boferi mari“ de Popovici, melodie solemnă; „Floricea“, notată de Hubic, adevărată floare rară de câmpie, melodie clobănească, presărată cu motive sud-

slave; „Sculați boferi“, de Popovici, după care urmează „Moș Crăciun“, de Borgovan.

Cadrul acesta decorativ se întreprinde cu o pauză scurtă, dar după aceasta Dl Dirijor Prof. Caranica, adevărat maestru, continuă programul intonând: „Iisus“ de Adam. Un imn, sau odă?

„Solemnă oră sună,
Când Omul Sfânt coboară
[pe pământ].“

Am simțit cu toții că ne saltă inima de o strălucire lăuntrică, greu de înțeles pentru laici, totuși adânc simțită, căci iată acum intră în scenă adevărata măestră a dirijorului de rasă, care simte sensul trăit al compoziției. Acest sens trăit intradevăr; fondul afectiv, s'a putut simți de Dl Caranica, un poet-dirijor, bine cunoscut de noi, care a revărsat de astă dată mai mult decât oricând, fraditațiunile neașteptate ale profunzimilor unei adânci evlavii, care ne-a vibrat sufletele în așa măsură, încât nu rar au fost ascultătorii rămași cu ochii împodobiți cu briliante de lacrimi de bucurie. Urmează „Patria mea“ și „Somnul lui Iisus“ de Gavaert.

După încheierea divinului tablou cântat, corul intonează ultimul punct din program: „Moș Crăciun“, cu melodia de Kiriac.

PETRU TIUCRA

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Prea Cucernici Părinți,

De atâtea ori ați arătat — și pe bună dreptate — lipsa unei foi care să ducă odată pe săptămână, sau măcar odată la două săptămâni, lumina lui Hristos în casa fiecărui Român dreptcredincios din Eparhia noastră.

După cum ați văzut, această foaie a apărut: Este **Renașterea** pentru popor, ce Vi s'a trimis de curând, ca să-i ispitiți paginile și s'o recomandați credincioșilor noștri.

De sigur ne dăm seama că am purces la o faptă îndrăzneată. Suntem încredințați însă că vom trece ușor peste greutățile începutului, având concursul înțelept și devotat al Prea Cucernicilor Voastre. Mai ales că acest concurs este în interesul sfintei noastre Biserici și al slujitorilor ei.

Vă poftim deci să prezentați și să recomandați „Renașterea“ pentru popor păstoritilor P. C. Voastre și adunând abonamente să le trimiteți pe adresa Consiliului Eparhial. Dar s'o faceți acum. Nu mai târziu. Prețul abonamentului e modest: **150 Lei pe o jumătate de an. Cât 10 ouă. Deci, încă odată: Impliniți rugămintea noastră acum, fiindcă astfel mai târziu foaia o să-și facă vad singură. Și fiindcă nu putem trimite foaia decât celor ce plătesc abonamentul înainte, cel puțin pe-o umătate de an.**

CONSILIUL EPARHIAL

EXTERNE

In Olanda sunt în curs pregătirile pentru congresul mondial al Bisericilor, programat pentru finea lui August până la începutul lui Septembrie 1948, la Amsterdam. Secretarul general al Consiliului Ecumenic, Dr. Vissert't Hoof, a vizitat — din acest motiv — de curând patria sa olandeză.

BISERICEȘTI

Praznicul Crăciunului la Cluj. După vechiul obicei, sărbătoarea Nașterii Domnului s'a prăznuit la Cluj, în Catedrala Sfintei Episcopii, care s'a dovedit din nou prea mică pentru mulțimea credincioșilor.

S'a săvârșit liturghia arhierască de către P. S. S. Episcopul Nicolae Colan înconjurat de către: P. C. Lor Prot. stavr. Dr. L. G. Munteanu, Vicar Alexandru Baba, Cons. Nicolescu, V. Bogdan, I. Buiu, P. Șendrea, Preoții V. Șeulean, I. Tomuș, diaconii S. Suci și I. Bândilă.

Cu acest prilej s'au hirotesit ca protopopi onorari: C. Lor Vasile Bogdan, I. Buiu și Pavel Șendrea și s'a hirotonit întru diacon clericul Ion Hoța.

La sfârșitul slujbei a cuvântat P. S. S. Episcopul Nicolae aducând încă odată în auzul și mirarea tuturor mult măestrul Său dar de a împreuna adevărul Scripturii cu zilele noastre.

PARTEA OFICIALA

Nr. 15/1948.

In legătură cu recensământul

către P. C. Preoți din Eparhie

Un gospodar înțelept știe totdeauna ce are și ce-i lipsește. El cunoaște numărul sufletelor din casa sa, ca și al vitelor, al acareturilor și al uneltelor din cuprinsul gospodăriei sale. El cunoaște cu acuratețe și întinderea bucăților de pământ ce le are.

Statul încă se cuvine să și cunoască numărul cetățenilor săi și mărimea averii acestora. De aceea, el face din când în când — măcar la zece ani odată — numărătoarea locuitorilor din cuprinsul țării și caută să cunoască felul în care averea ei e împărțită între acești locuitori.

Știind apoi aceste lucruri, Statul își poate da seama și de lipsurile oșebitelor sate și orașe, căutând să le implinască pe rând și să îmbunătățească astfel viața oamenilor.

Unde oamenii sunt mai îngrămădiți, Statul se îngrijește să trimită mai multă hrană, îmbrăcăminte și alte lucruri trebuitoare. El ia măsură să se zidească locuințe și să se ferească de molime sănătatea cetățenilor. El poartă grijă de ridicarea și buna funcționare a școalelor, a judecătorilor și spitalelor și rostufeste — prin porunci date de cârmuire — buna gospodărire a avutului țării.

Unde pământul e mai mult sau mai slab și vitele mai puțin, Statul se îngrijește ca gospodarul să aibă tractoare și gunoii meșteșugit și astfel pământul să poată fi bine lucrat și să poată aduce roadă cât mai îmbelșugată. Iar unde e loc potrivit, Statul zidește fabrici, ca oamenii fără pământ să și poată câștiga, prin munca lor, pâinea cea de toate zilele și să pună la îndemâna fraților lor plugari sau cărturari, cele de trebuință vieții.

Din cele de mai sus poate pricepe oricine rostul însemnat al numărătoarei locuitorilor și averilor agricole, pe care o face Statul român în zilele dela 25 Ian. la 3 Februarie a. c.

Prea Cucernicii noștri preoți vor lămurii în biserică, după sfânta slujbă din cea mai apropiată Duminică, poporul credincios asupra acestei trebi atât de însemnate. El il vor îndemna cu părintească grijă să facă declarațiile convenite cu toată credincioșia, bineștiind că aceasta este și spre binele lor și spre binele țării — și atrăgând atenția fiecărui gospodar, că orice sminteală ce s'ar descoperi în vreo declarație va atrage pedeapsă grea asupra celui ce a săvârșit-o.

Prea Cucernicii preoți vor găsi material lămuritor în gazetele din capitală cu data de 4 Ian. 1948.

Cluj, la 1 Ian. 1948.

NICOLAE C. Hașcău
Episcop secretar

Nr. 1/1948.

Circulară

Către toate oficiile Protopopești și preoțești din cuprinsul Eparhiei

Prin abdicarea Regelui Mihai I, săvârșită în ziua de 30 Dec. 1947, țara noastră a fost declarată republică sub numele de „Republica Populară Română“.

Aducându-vă aceasta la cunoștință, în sensul telegramelor cu Nr. 52.312 și 1595 din 31 Decembrie 1947, so-site dela On. Minister al Cultelor și Sfântul Sinod dispunem următoarele:

1. Veți convoca de îndată tot personalul și oamenii de serviciu luându-le legiuitul jurământ după for-

mularul alăturat, în două exemplare, unul pentru arhiva C. V. și altul pentru Centrul Eparhial:

PROCES VERBAL
Astăzi, 1 Ianuarie 1948.

In baza art. 3 din Legea votată de către Adunarea Deputaților în ziua de 30 Decembrie 1947 și a telegramelor cu Nr. 52312 și 1595 din 31 Decembrie 1947, so-site dela Onor. Minister al Cultelor și Sf. Sinod, se prezintă în fața noastră . . .

. . . din . . . județul . . . având funcțiunea de și depune următorul

jurământ:

„Jur de a fi credincios poporului și a apăra Republica Populară Română împotriva dușmanilor din afară și din lăuntru.

Jur de a respecta legile Republicei Populare Române și de a păstra secretul la serviciu“.

Drept care s'a încheiat prezentul Proces Verbal.

funcționar.

In fața noastră:

2. Formula folosită în Ectenia Mare pentru Rege, va fi înlocuită cu formula: „Pentru Inaltul Prezidiu al Republicei Populare Române și pentru tot poporul dreptcredincios, Domnului să ne rugăm“.

3. La Ectenia întreită: „Încă ne rugăm pentru Inaltul Prezidiu al Republicei Populare Române și pentru întreg poporul dreptcredincios, pentru sănătatea și mântuirea lor“.

4. La Eșire cu Sfintele Daruri: „Inaltul Prezidiu al Republicei Populare Române și întreg poporul dreptcredincios să-l pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa“.

5. La rugăciunea Amvonului: . . . „pace lumii Tale dăruiește, Bisericilor Tale, Preoților, Inaltului Prezidiu al Republicei Populare Române, ostașilor și tot poporului Tău . . .“

6. La troparul „Măntuiește Doamne poporul tău, se va folosi formula veche . . . biruință binecredincioșilor creștini . . .“

In felul acesta se vor înlocui toate părțile din slujbele noastre religioase, unde se face pomenire de Rege și familia regală.

Cluj, la 1 Ianuarie 1948.

NICOLAE C. Hașcău
Episcop secretar

Nr. 723/1947.

CONCURS

Pentru ocuparea postului vacant pe paroh în parohia de cl. I Treznea din protopopiatul Unguraș, jud. Sălaj, cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

1. Salar dela Stat.

2. Locuința lipsește. Sunt supraedificate.

3. Sesiune parohială în extindere de 27 jug.

4. Stolele obicinuite în tract.

Candidații își vor înainta în termen cererile dimpreună cu documentele convenite Ven. Consiliu Eparhial din Cluj, de unde obținând aprobarea Prea Sfinției Sale Episcopului nostru și cu știrea și aprobarea noastră, se vor putea prezenta în parohie pentru a servi și face cunoștință cu poporul.

In înțelegere cu Consiliul Paroh al din Treznea.

V. Mateiu, protopop
Nr. 7134/1947. Aprobata.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 17 Dec. 1947.

NICOLAE C. Hașcău
Episcop secretar

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj